

U s n e s e n í

Krajský soud v Plzni rozhodl v trestní věci obžalovaného JUDr. Z██████ V██████, nar. ████████, bytem ████████████████████, v neveřejném zasedání konaném dne 9.4.2010, takto:

Ke stížnosti státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-město s e podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu r u š í usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 14.7.2009 č.j. 10T 169/2008-453 a okresnímu soudu se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením bylo podle § 222 odst. 2 trestního řádu rozhodnuto o postoupení věci obžalovaného JUDr. Z██████ V██████ Notářské komoře České republiky, pro skutek, kterého se měl dopustit tím, že v prostoru kanceláře nacházející se v ██████████ v přesně nezjištěné době v měsíci listopadu nebo v prosinci roku 2007 navedl pracovníci notářské kanceláře – notářskou tajemnici – V██████ B██████, nar. ████████, aby vykonala svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu, a to tak, že v úmyslu způsobit jinému neoprávněný prospěch ji navedl, aby padělala veřejnou listinu v úmyslu, aby této bylo užito jako pravé, když ji navedl, aby opatřila listinu „návrh na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí“ datovanou k 25.9.2007 ve věci účastníků M██████ N██████, nar. ████████ a D██████ K██████, nar. ████████, notářskými ověřovacími doložkami, do těchto uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy č. 1394 (N██████) a 1401 (K██████), dále ji navedl, aby na tyto umístila svůj podpis a otisk razítka s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z██████ V██████, notář v ████████, osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní jakožto notářskou tajemnicí uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D██████ K██████ a M██████ N██████ a dále ji navedl, aby opatřila listinu „smlouva kupní“ datovaná k 25.9.2007 uzavřenou mezi M██████ N██████ (prodávající) a D██████ K██████ (kupující) ve věci prodeje nemovitosti – stavební parcela č. ████████, pozemková parcela č. ████████ a budova č. ████████ **(poznámka krajského soudu – zde má být správně uvedeno č. ████████)** postavené na stavební parcele č. ████████, vše zapsáno na LV č. ████████ vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň – město pro obec Plzeň, notářskými ověřovacími doložkami, do těchto uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy čísl 1393 (N██████) a 1400 (K██████), dále ji navedl, aby na tyto umístila svůj podpis a otisk razítka s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z██████ V██████, notář v ████████, osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní jako notářskou tajemnicí uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D██████ K██████ a M██████ N██████, současně ji navedl, aby provedla přepis původního záznamu datovaného k 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1393, 1394 a 1396 vztahujícího se k osobě S██████ M██████, nar. ████████, uvedeného v ověřovací knize obsahující 300 postupně číslovaných dvoustran, která byla dne 7.9.2005 vydána notáři JUDr. Z██████ V██████ se sídlem v ████████, prezidentem notářské komory JUDr. Josefem Burdou, zejména ji navedl, aby původní záznam k osobě S██████ M██████ překryla bílou korekční páskou a na původní místo uvedla údaje k osobě M██████ N██████ a současně aby do prostoru v knize pro označení listiny uvedla listiny „SML kupní, návrh na KÚ, potvrzení o převzetí hotovosti“, přičemž dle původních záznamů uvedených v ověřovací

knize dne 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1393 a 1394 provedla ověření pravosti podpisu S██████ M██████ na listině nazvané smlouva o převodu členských práv a povinností a dále pracovníci V██████ B██████ navedl, aby využila existujícího zápisu v ověřovací knize ze dne 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1400 a 1401 vztahujících se k úkonům dříve provedeným v souvislosti s D██████ K██████, které neměly s osobou M██████ N██████ původně žádnou souvislost, kdy k uvedenému jednání pracovníci notářské kanceláře V██████ B██████ navedl s vědomím, že provedením požadovaných úkonů ze strany jmenované pracovnice (legalizace) dojde k vytvoření listin (**poznámka krajského soudu - přesnější by zřejmě byla formulace „dojde k ověření podpisu na listinách“**), jimiž se za podmínek uvedených v dotčených listinách převádí práva k nemovitostem nacházejícím se ve vlastnictví M██████ N██████ na D██████ K██████ a současně s vědomím, že M██████ N██████ v kupní smlouvě uvedená na straně prodávající není úkonu (legalizaci) přítomna a že listinu nepodepsala,

ve kterém je spatřován návod dle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona a k trestnému činu padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 176 odst. 1 tr. zákona. Důvodem tohoto postupu byl závěr okresního soudu, že nejde o trestné činy, avšak zažalovaný skutek by mohl být posouzen jako kárné provinění.

Proti tomuto usnesení podala v zákonné lhůtě stížnost státní zástupkyně. V podané stížnosti se shrnuje argumentace okresního soudu uvedená v napadeném rozhodnutí a konstatuje se, že ji státní zástupkyně nepovažuje za správnou. Podle jejího názoru byl JUDr. V██████ jako notář státem pověřen k výkonu notářské činnosti, do níž mimo jiné spadá i ověřování podpisů na listinách. Jak vyplynulo z výpovědi spoluobžalované V██████ B██████, obžalovaný JUDr. V██████ věděl, že M██████ N██████, u níž měl být podpis ověřen, již zemřela, a že dodatečným ověřením jejího podpisu na kupní smlouvě, kterou mělo dojít k převodu nemovitostí zemřelé na spoluobžalovaného K██████, je nezákonné. Musel si být vědom i toho, že předložením kupní smlouvy s ověřenými podpisy dojde významným způsobem ke změně majetkových práv. Kromě toho si obviněný JUDr. V██████ musel být vědom té skutečnosti, že listiny předložené spoluobžalovaným K██████ neobsahovaly ověření podpisů a nebylo by je možné předložit příslušnému katastrálnímu úřadu k zaevidování. Má za to, že připojením legalizační doložky se stala předmětná listina listinou veřejnou, neboť osvědčovala právně významnou skutečnost - převod majetkových práv. Bez legalizační doložky by převod majetkových práv nebylo možno uskutečnit. Neobstojí proto argumentace soudu, že po opatření listiny legalizační doložkou se předmětná listina nestala listinou veřejnou. Pokud se soud u obžalovaného JUDr. V██████ neztotožnil s právní kvalifikací jeho jednání uvedenou v obžalobě, mohl jej za nezměněného popisu skutku upozornit na změnu právní kvalifikace a posoudit je jako pomoc k trestnému činu podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona, neboť jak již bylo uvedeno, obžalovaný JUDr. V██████ si byl vědom toho, že ověřením podpisu dojde k neoprávněnému převodu nemovitostí zemřelé N██████ na spoluobžalovaného K██████. S ohledem na shora uvedené skutečnosti měl soud obžalovaného JUDr. V██████ uznat vinným a uložit mu přiměřený trest. Navrhuje se proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Krajský soud v Plzni z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Především je třeba v dané věci připomenout, že obžalovaný JUDr. Z██████ V██████ je stíhán ve společném řízení spolu s dalšími spoluobžalovanými, konkrétně D██████ K██████ a V██████ B██████, jejichž údajný podíl na stíhaném jednání je popsán výše ve skutkové větě citované z výroku napadeného usnesení. Ve vztahu k obžalovaným D██████ K██████ a V██████ B██████ byl Okresním soudem Plzeň-město vyhlášen dne 14.7.2009 rozsudek č.j. 10T 169/2008-442. Tímto rozsudkem byl obžalovaný D██████ K██████ uznán vinným jednáním obdobného popisu, jaký je uveden ve vztahu k obžalovanému JUDr. V██████ s tím, že byla zvýrazněna ta část, která se týkala obžalovaného D██████ K██████. Toto jednání bylo kvalifikováno jako pokus trestného činu podvodu podle § 8 odst. 1 trestního zákona k § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let s odkladem jeho výkonu na dobu čtyř let a dále peněžitý trest v částce 50.000,- Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců. Týmž rozsudkem byla obžalovaná V██████ B██████ podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěna obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není dle okresního soudu trestným činem. Jednání obžalované V██████ B██████ je v podstatných bodech také popsáno ve skutkové větě, která se týká obžalovaného JUDr. Z██████ V██████. Zmíněný rozsudek Okresního soudu Plzeň-město byl usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9.4.2010, sp. zn. 50To 606/2009, zrušen a ve vztahu k oběma jmenovaným obžalovaným byla věc vrácena okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že jednání, které je za vinu kladeno obžalovanému JUDr. V██████, velice úzce souvisí s jednáním, které je kladeno za vinu zbývajícím dvěma spoluobžalovaným, některé úvahy, které byly uplatněny v odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k obžalovaným K██████ a B██████, budou zopakovány i v tomto rozhodnutí. Důvodem pro tento postup je zejména skutečnost, že obžalovaný JUDr. V██████ měl být dle obžaloby návodcem k trestným činům, které byly kladeny za vinu obžalované B██████ a nově podle podané stížnosti pomocníkem k trestnému činu podvodu, který byl kladen za vinu obžalovanému K██████.

Krajský soud nepovažuje některé úvahy obsažené v odůvodnění podané stížnosti za správné. Především se to z dále uvedených důvodů týká závěrů státní zástupkyně, že by bez ověření podpisů nebylo možné předložit sporné listiny příslušnému katastrálnímu úřadu. Dále nelze souhlasit s tím, že se listina poté, co na ní byla vyznačena ověřovací doložka, stala listinou veřejnou. Nelze seznat, zda státní zástupkyně nadále setrvává na právní kvalifikaci jako trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona. O této právní kvalifikaci se v odůvodnění podané stížnosti státní zástupkyně vůbec nezmiňuje, konstatuje pouze, že JUDr. V██████ jako notář byl státem pověřen k výkonu notářské činnosti, do níž mimo jiné spadá i ověřování podpisů na listinách. Neuvádí už, zda na základě tohoto svého tvrzení setrvává na závěru, že obžalovaný JUDr. V██████ jednal v pozici veřejného činitele. Nevznáší žádnou konkrétní námitku vůči úvahám okresního soudu, který dovodil, že žádná ze stíhaných osob jako veřejný činitel nejednala.

Krajský soud se ztotožňuje s úvahami okresního soudu, který dovozuje, že obžalovaný JUDr. V██████ nebyl v postavení veřejného činitele. Podle právní úpravy platné v době, kdy k činu mělo dojít, byl veřejný činitel definován v § 89 odst. 9 trestního zákona. Aby bylo možno notáře označit ve smyslu citovaného ustanovení za veřejného činitele, musel by být voleným funkcionářem či jiným odpovědným pracovníkem orgánu státní správy a samosprávy, soudu nebo jiného státního orgánu, příslušníkem ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru, či

soudním exekutorem nebo fyzickou osobou, která byla ustanovena lesní stráží, stráží přírody, mysliveckou stráží nebo rybářskou stráží. Krajský soud má ve shodě se soudem okresním za to, že notáře nelze podřadit pod žádnou z alternativ, která je v tomto paragrafu citována. Nesplňuje tedy podmínky pro to, aby mohl být v souladu s citovaným ustanovením trestního zákona označen za veřejného činitele. Za této situace již bylo nadbytečné zabývat se otázkou, zda notář je veřejným činitelem podle nové právní úpravy, neboť i pokud by tomu tak bylo, pak by novou právní úpravu nebylo možno na danou věc aplikovat (nebyla by příznivější ve smyslu § 2 odst. 1 trestního zákoníku). Pokud nelze za veřejného činitele označit notáře, logicky nemůže být za veřejného činitele označena ani osoba, která vykonává kompetenci notáře na základě jeho pověření. Obžalovaný JUDr. Z. [REDAKCE] V. [REDAKCE] se tedy nemohl dopustit návodu k trestnému činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) trestního zákona, neboť se tohoto trestného činu nemohla dopustit ani obžalovaná B. [REDAKCE].

Krajský soud se však z dále uvedených důvodů neztotožňuje s úvahami okresního soudu, které se týkají toho, zda se obžalovaná B. [REDAKCE] mohla dopustit trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 trestního zákona (tato úvaha je podstatná pro to, zda jednání obžalovaného JUDr. V. [REDAKCE] může být posouzeno jako pomoc k takovému trestnému činu).

Okresní soud vychází v napadeném rozhodnutí z toho, že opatřením ověřovací doložky se kupní smlouva (a zřejmě i jiná soukromá listina) stává veřejnou listinou. Pokud takto bylo rozhodnutí okresního soudu myšleno, pak je třeba říci, že tento závěr není správný. Kupní smlouva je listinou soukromou a takovou zůstává i poté, co jsou podpisy na ní uvedené ověřeny ověřovací doložkou (viz obdobně rozhodnutí NS ČR 2Tzn 25/97). Veřejná listina není v trestním zákoně účinným v době, kdy k činu mělo dojít, definována. Podle § 6 notářského řádu (zák. č. 358/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů) jsou notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a **listiny o ověření** (dále jen „notářské listiny“) veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně tímto zákonem. Ověřovací doložka je dle názoru krajského soudu listinou o ověření ve smyslu ustanovení § 6 notářského řádu a je tedy veřejnou listinou (viz. rozsudek NS ČR 30Cdo 1190/2004). **Veřejnou listinou však je jediné a pouze tato ověřovací doložka**, nikoliv kupní smlouva, ke které je připojena. To platí i ve vztahu k návrhu na vklad do katastru nemovitostí a potvrzení o převzetí hotovosti.

Byť si je krajský soud vědom toho, že v nyní projednávané věci není aplikován občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.), má za to, že lze užít judikaturu k tomuto předpisu se vztahující, neboť problematika v ní řešená (otázka veřejné listiny) je nyní projednávané věci velmi blízká. V této souvislosti pro větší přehlednost krajský soud připomíná znění ustanovení § 134 občanského soudního řádu, podle kterého listiny vydané soudy ČR nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomocí, jakož i listiny, které jsou zvláštními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.

Jak z notářského řádu (srovnej slova „splňují náležitosti stanovené tímto zákonem“), tak z ustálené judikatury ve vztahu k § 134 občanského soudního řádu (viz např. NS sp. zn. 29 Odo 22/2006, NS sp. zn. 29 Odo 1178/2005 a NS sp. zn. 4Cz 34/76) vyplývá, že listiny uvedené v § 134 občanského soudního řádu či v dalších předpisech, na které tento paragraf odkazuje, lze považovat za veřejné pouze tehdy, jestliže splňují náležitosti pro ně stanovené. Postup při ověřování pravosti podpisu je upraven v § 74 notářského řádu a v souladu s

ustanovením § 26 notářského řádu může tento úkon provést i pracovníce notářské kanceláře (viz též č.l. 326 spisu, kde je založeno pověření V. B. dle § 26 notářského řádu). Jak je zřejmé z č.l. 61 p.v. a 65, ověřovací doložky na sporných listinách splňují náležitosti požadované v uvedeném ustanovení. Lze tedy konstatovat, že po formální stránce ověřovací doložky, jimiž byla legalizace provedena, splňují náležitosti § 74 notářského řádu. To ostatně okresní soud nijak nezpochybňuje, byť lze polemizovat s jeho závěrem, že „obžalovaná vyhotovila originál ověřovací doložky“.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že okresní soud nepovažuje údaje, které jsou na zmíněných ověřovacích doložkách potvrzovány, za pravdivé. Konkrétně jde o údaj týkající se osvědčení, že paní M. N. dne 25.9.2007 před pověřenou pracovnící notáře JUDr. Z. V. V. B. podepsala tyto listiny a že je uvedeného dne podepsal i D. K. Má však za to, že aby bylo možno trestně postihnout obžalovanou V. B., musela by jednat v pozici veřejného činitele. V tom případě by takové jednání, které v podstatě okresní soud považuje za prokázané, bylo možno kvalifikovat jako trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele. Za situace, kdy obžalovaná V. B. není v pozici veřejného činitele, nelze dle názoru okresního soudu vyhotovení ověřovací doložky s nepravdivými skutečnostmi považovat za trestný čin. S tímto závěrem krajský soud nesouhlasí.

Názor okresního soudu se zřejmě opírá o komentář k trestnímu zákonu, ve kterém se uvádí, že „Za padělání veřejné listiny se nepovažuje potvrzení nepravdivých skutečností veřejným činitelem, do jehož kompetence vydávání takových listin patří. Takové jednání by naplňovalo znaky trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 trestního zákona.“ S tímto závěrem komentáře se lze ztotožnit, nicméně je třeba vidět i další souvislosti, které se zde již výslovně nezmiňují. Konkrétně jde o to, že dle názoru krajského soudu je důvodem tohoto závěru skutečnost, že mezi trestnými činy dle § 176 a § 158 trestního zákona dochází ke konkurenci a nelze je aplikovat v jednočinném souběhu. Ustanovení § 158 trestního zákona je ustanovením speciálním a bylo by tedy možno aplikovat pouze toto ustanovení.

V nyní projednávané věci žádný z obžalovaných nebyl v pozici veřejného činitele. Je proto třeba mimo jiné vyřešit otázku, zda se trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 trestního zákona může dopustit osoba, která není veřejným činitelem, avšak do její kompetence patří vyhotovování veřejných listin. Jednou z veřejných listin, jak již bylo blíže vysvětleno, je právě ověřovací doložka a osobou k jejímu vyhotovení kompetentní byla právě obžalovaná V. B.

Okresní soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí v té části, kde se zabývá otázkou, zda je možno jednání kladené za vinu obžalované V. B. posuzovat jako padělání nebo pozměňování veřejné listiny, zcela pomíjí skutečnost, že obžalovaná V. B. při vyhotovování ověřovací doložky na sporných listinách (kupní smlouvě a návrhu na vklad do katastru nemovitostí) použila identifikační znaky jiné ověřovací doložky, konkrétně ověřovací doložky zapsané v ověřovací knize pod čísly 1393, 1394, 1400, 1401 dne 25.9.2007, není tedy správná úvaha okresního soudu, že obžalovaná vyhotovila „originální ověřovací doložku“. Ověřovací doložky, které obžalovaná vyhotovila na zmíněné listiny, totiž byly pozměněním již existujících ověřovacích doložek evidovaných v ověřovací knize pod výše uvedenými čísly. Byla tedy vytvořena ověřovací doložka, která je veřejnou listinou, s identifikačními znaky (zejména číslem ověřovací knihy a datem) dříve existující pravé ověřovací doložky, ale

s obsahem, který byl v podstatných náležitostech odlišný (změněný) – v případě podpisu M■■■■ N■■■■ obsahovala původní ověřovací doložka ověření podpisu jiné osoby na odlišné listině; v případě podpisu D■■■■ K■■■■ obsahovala původní ověřovací doložka sice ověření podpisu stejné osoby, ale na odlišné listině, a ani neodpovídal její obsah v tom směru, že by podpis D■■■■ K■■■■ na kupní smlouvě s M■■■■ N■■■■ byl na tuto kupní smlouvu dne 25.9.2007 před notářem (jeho pracovníci) skutečně připojen. Tomu pak odpovídalo rovněž pozměnění (přepsání) obsahu ověřovací knihy. Nepochybně tedy při vytvoření ověřovací doložky na sporných listinách nebyl dodržen postup předepsaný notářským řádem. Obžalovaná V■■ B■■■■ měla ve své kompetenci vyhotovování ověřovacích doložek, měla tedy právo je vyhotovit, nebyla však již oprávněna k tomu, aby vědomě potvrdila nepravdivé skutečnosti. Za této situace dle názoru krajského soudu nic nebrání tomu, aby byl je osobou mající pravomoc vyhotovovat veřejné listiny, byla trestně postižitelná za trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny dle § 176 trestního zákona.

Krajský soud velice pečlivě zvažoval otázku, zda jednání, které je kladeno za vinu obžalované V■■ B■■■■ naplňuje znak „pozměňování“ nebo „padělání“ veřejné listiny. S ohledem na dřívější existenci právě (a obsahově správně) ověřovací doložky přiklonil se, byť nedošlo k pozměnění samotné původní doložky v její materiální podobě, k tomu, že jde o specifický případ pozměňování veřejné listiny, nikoli o její padělání, jedná se však nepochybně o případ ve vztahu k rozlišení pozměňování a padělání veřejné listiny hraniční.

Jak již bylo výše zmíněno, krajský soud nesouhlasí s názorem státní zástupkyně, že bez legalizační doložky by převod majetkových práv nebylo možno uskutečnit. V této souvislosti je třeba zmínit, že občanský zákoník, který upravuje náležitosti smlouvy o převodu nemovitostí, nestanoví, že by podpis účastníků takové kupní smlouvy musel být úředně či jinak ověřen. Nedostatek ověření podpisu jednajících osob tak není na újmu platnosti uzavřené kupní smlouvy o převodu nemovitostí a není sám o sobě ani důvodem pro to, aby katastrální úřad u takové smlouvy vklad práva do katastru nemovitostí nepovolil. Současně je však třeba upozornit na to, jakým způsobem je upraven postup katastrálního úřadu při povolování vkladu práva do katastru nemovitostí, a to jednak podle zákona č. 265/1992 Sb. a jednak i dle jeho prováděcí vyhlášky č. 26/2007 Sb. (dále jen „katastrální vyhláška“), a to zejména ve vztahu k tomu, kdy považuje katastrální úřad projev vůle jednajících osob obsažený v listině, na jejímž podkladě má ke vkladu práva dojít, za zjištěný. Zde lze poukázat na ustanovení § 37 odst. 6 katastrální vyhlášky, v němž jsou stanoveny případy, kdy katastrální úřad považuje projev vůle obsažený v listině za zjištěný - mimo jiné rovněž tehdy, je-li vlastnoruční podpis v prvopisu smlouvy úředně ověřen podle zvláštního právního předpisu (tím je i notářský řád). V takovém případě již katastrální úřad další šetření ve vztahu k posouzení této otázky neprovádí. Naproti tomu v případě, pokud by nebyly splněny podmínky stanovené v § 37 odst. 6 písm. a) až f) katastrální vyhlášky, za kterých považuje katastrální úřad projev vůle jednajících osob za zjištěný, musí tuto otázku zkoumat jiným vhodným způsobem, tedy vést dokazování k prokázání pravosti podpisu jednajících osob. Lze tedy dovodit, že v případě ověření podpisu jednajících osob na předmětné kupní smlouvě, by katastrální úřad považoval projev vůle jednajících osob za zjištěný, aniž by tuto otázku dále zkoumal (pomíjíme situaci, že by byl na nepravdivost obsahu ověřovací doložky upozorněn). Takovým postupem byla tedy eliminována případná možnost v rámci řízení před katastrálním úřadem zjistit, že podpis M■■■■ N■■■■ na předmětné kupní smlouvě ve skutečnosti jejím pravým podpisem není.

Lze souhlasit se státní zástupkyní, že okresní soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí blíže neuvádí úvahy, na jejichž základě dospěl k závěru, že obžalovaný nevěděl, co má být cílem nesprávného postupu při vyplňování ověřovací doložky. Tato skutečnost, resp. tento závěr se jen konstatuje, aniž by byl podložen jakýmkoliv úvahami. V tomto směru bude nutné odůvodnění nového meritorního rozhodnutí doplnit a zabývat se i případnou důvodností návrhu státní zástupkyně na upozornění obžalovaného JUDr. V[REDAKCE] na možnost posouzení jednání, které je mu kladeno za vinu jako pomoc k trestnému činu podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona.

Ze všech výše uvedených důvodů považoval krajský soud rozhodnutí okresního soudu ve vztahu k obžalovanému JUDr. V[REDAKCE] za předčasné, zejména proto, že v něm není adekvátně reagováno na všechny otázky, které bylo nutno v dané trestní věci řešit – buď jsou řešeny nedostatečně podrobně nebo na základě chybných úvah. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

V Plzni 09.04.2010

JUDr. Ivana Růžičková, v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Zdeňka Šebková, v. r.

Za správnost vyhotovení:
Martina Uzlová